

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๘/๒๕๕๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายมะสุเซ็น มะสุยี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอคำร้องลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายมะสุเซ็น มะสุยี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปข้อเท็จจริงได้ว่า นายมะสุเซ็น มะสุยี ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๐ จึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พร้อม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) ดังนั้น จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง โดยต้องยื่นบัญชี ฯ ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ต้องยื่นบัญชี ฯ ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และต้องยื่นบัญชี ฯ อีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

ผู้ร้องเห็นว่า ในกรณีเข้ารับตำแหน่ง สำหรับข้าราชการการเมืองซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ การยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งจะเป็นวันใดนั้น ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๗ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ จึงถือได้ว่าเป็นการดำรงตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ โดยถือวันที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นวันเริ่มต้นการเข้ารับตำแหน่ง สำหรับ

ข้าราชการการเมืองตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๔) ได้บัญญัติเกี่ยวกับการออกจากตำแหน่งไว้เมื่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อนายกรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งดำรงตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ย่อมถือว่าผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้เช่นกัน ในกรณีนี้ต้องถือว่าวันเข้ารับตำแหน่ง คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ โดยจะต้องยื่นบัญชี ๑ ภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ต้องยื่นบัญชี ๑ เมื่อพ้นจากตำแหน่ง ภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และต้องยื่นบัญชี ๑ อีกครั้งหนึ่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชี ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้อง ในกรณีไม่ยื่นบัญชี ๑ โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ปปช. ๓๗๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้ตอบชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่า ได้จัดทำบัญชี ๑ ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และได้จัดส่งทางไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน ตามหลักฐานการส่งลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ปปช. ๑๑๘๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ให้ผู้ถูกร้องส่งสำเนาบัญชี ๑ ไปให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง เพราะตรวจสอบแล้วไม่พบบัญชี ๑ ดังกล่าว

ครั้งที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ ปปช. ๑๑๘๖ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เตือนให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ถูกต้องโดยด่วน

ครั้งที่ ๔ ตามหนังสือ ที่ ปช. ๐๐๐๒.๑๐/๓๔๐๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ถูกต้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว จะถือว่าผู้ถูกร้องไม่มีกรณีที่ชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ

ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไม่ติดต่อชี้แจงข้อเท็จจริง และไม่ยื่นบัญชี ๑ แต่อย่างใดทั้งสิ้น

ผู้ร้องพิจารณาเรื่องนี้ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ผู้ร้องแถลงยืนยันข้อเท็จจริงตามคำร้อง และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้ส่งบัญชี ฯ ตามหลักฐานการจัดส่งทางไปรษณีย์ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ได้รับ

๒. เอกสารที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้จัดส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ คือ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นการตอบหนังสือเตือนครั้งที่ ๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ภายหลังจากที่ผู้ร้องได้ประชุมพิจารณาและลงมติในกรณีของผู้ถูกร้องแล้ว ทั้งนี้ หนังสือเตือนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกร้องได้รับเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ครบกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งจะต้องแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ ในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ถูกร้องไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว

๓. เอกสารที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ได้จัดส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ คือ หนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การอุทธรณ์มติของผู้ร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องได้ส่งสำเนามาก่อนทางโทรสาร เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ และผู้ร้องได้พิจารณา เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ แล้วมีมติไม่ทบทวน

ผู้ถูกร้องชี้แจงและยื่นเอกสารประกอบคำชี้แจงสรุปได้ว่า ตามหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แจ้งเตือนครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ผู้ถูกร้องไม่อยู่ที่บ้าน เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจจึงหลบหนีเจ้าหน้าที่ไปอยู่ประเทศมาเลเซียเขตชายแดนติดกับประเทศไทย ส่วนการแจ้งเตือนครั้งที่ ๔ ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ได้รับทราบทุกประการ และเคยทำหนังสือชี้แจงแล้ว และเพื่อเป็นการชี้แจงอีกครั้งหนึ่งขอให้ส่งแบบฟอร์มคำชี้แจงรายละเอียดไปให้ด้วย เนื่องจากไม่มีแบบฟอร์ม รวมถึงสำเนาคำชี้แจงเดิมได้ขาดเสียหายหมดเพราะถูกน้ำฝน โดยผู้ถูกร้องแจ้งด้วยว่า ทรัพย์สินของตน ภรรยา และบุตรยังเหมือนเดิม ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อมาผู้ถูกร้องได้โทรศัพท์ประสานงานกับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงทราบว่าผู้ร้องได้มีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อุทธรณ์มติของผู้ร้อง ต่อจากนั้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญชี้แจงข้อเท็จจริงข้างต้น

ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ผู้ถูกร้องจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการส่งเอกสารทางไปรษณีย์ที่ผู้ถูกร้องแสดงต่อศาลในวันออกนั่งพิจารณาให้ศาลรัฐธรรมนูญภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จัดส่งสำเนาใบเสร็จรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศ เลขที่ ๖๐๑๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เลขที่ ๓๐๑๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเลขที่ ๓๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ รวม ๓ ฉบับ โดยมีเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ของที่ทำการไปรษณีย์นครราชสีมา รวม ๓ คน เป็นผู้รับรองสำเนาเอกสารดังกล่าว

ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ที่ทำการไปรษณีย์นครราชสีมา จัดส่งต้นฉบับใบรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศทุกเล่มที่ผู้ถูกร้องอ้างอิง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์นครราชสีมา มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่าใบรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดลงทะเบียน ๑ ชุด มี ๒ ฉบับ คือ ต้นฉบับและสำเนา ต้นฉบับมอบให้ผู้ฝากยึดถือไว้เป็นหลักฐาน ส่วนสำเนาปิดไปกับซองเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำจ่าย ดังนั้น ต้นฉบับใบรับฝากจึงอยู่ที่ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ฝากส่ง และสำเนาซึ่งใช้เป็นหลักฐานจ่าย อยู่ที่ ปณ. ปลายทาง คือ ปณ. ดุสิต

ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต ตรวจสอบการนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ ลงทะเบียนจำนวน ๓ ฉบับ ตามที่ผู้ถูกร้องอ้าง หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เลขที่ ๖๐๑๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ไม่สามารถตรวจสอบได้เนื่องจากหมดอายุการขอสอบสวน ตามประกาศการสื่อสารแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การสอบสวนบริการไปรษณีย์ในประเทศและการชดเชยค่าเสียหายโดยเอกสารควบคุมการนำจ่าย ฯ ได้ทำลายตามระเบียบแล้ว ส่วนไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เลขที่ ๓๐๑๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเลขที่ ๓๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้นำจ่ายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ตามลำดับ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องจะอ้างว่าผู้ถูกร้องไม่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ว่ากรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้งเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติไว้ แต่จากพยานหลักฐานของผู้ถูกร้อง คือ ใบรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกร้องอ้างว่าได้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งมาให้ผู้ร้องแล้ว ซึ่งผู้ร้องไม่ได้รับอ้างว่าอาจปะปนอยู่กับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามหนังสือของ

สำนักงาน ป.ป.ป. ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ หลังจากผู้ถูกร้องได้ยื่นยื่นการส่งเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อผู้ร้องตามหนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จึงน่าจะเชื่อว่าผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว แม้ผู้ร้องจะไม่ได้รับเอกสารหลักฐานดังกล่าวก็ตาม เพราะมิใช่เกิดจากความผิดของผู้ถูกร้องฝ่ายเดียว จึงไม่อาจถือว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) ส่วนกรณีที่ผู้ถูกร้องจะต้องยื่นบัญชีดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง (๖ ธันวาคม ๒๕๕๐) และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี (๖ ธันวาคม ๒๕๕๑) นั้น แม้ผู้ถูกร้องจะอ้างว่าได้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแล้ว แต่ผู้ร้องไม่ได้รับก็ตาม เมื่อต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้มีหนังสือฉบับสุดท้ายลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง เนื่องจากผู้ถูกร้องไม่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งเลย โดยให้โอกาสผู้ถูกร้องชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นี้ หากพ้นกำหนดนี้แล้วถือว่าผู้ถูกร้องไม่มีกรณีที่ชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ และผู้ถูกร้องก็ได้รับหนังสือเตือนดังกล่าวโดยชอบ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับทางไปรษณีย์ที่ผู้ร้องอ้างส่งต่อศาล ซึ่งผู้ถูกร้องจะต้องชี้แจงเหตุผลต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือชี้แจงถึงผู้ร้อง ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตามเอกสารหมายเลข ๑ ที่ผู้ถูกร้องอ้างส่งต่อศาล และผู้ร้องได้รับเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ตามสำเนาทะเบียนหนังสือรับ เอกสารหมายเลข ๒ ที่ผู้ร้องอ้างส่งต่อศาล ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากครบกำหนดสิบห้าวันที่ผู้ร้องให้โอกาสผู้ถูกร้องชี้แจงแล้ว และผู้ร้องได้มีมติว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้ว ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ก่อนที่จะได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวของผู้ถูกร้อง เห็นว่าเมื่อผู้ถูกร้องได้รับหนังสือเตือนให้ชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ของผู้ร้องแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หากผู้ถูกร้องมีเหตุขัดข้องในการทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างไร ก็ควรที่จะรีบแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็วภายในระยะเวลาที่ผู้ร้องกำหนดไว้ แต่ผู้ถูกร้องกลับมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อ้างถึงหนังสือของผู้ร้องฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ร้องส่งแบบฟอร์มคำชี้แจงมาให้ เนื่องจากไม่มีแบบฟอร์ม และหนังสือดังกล่าวก็หาได้ยืนยันว่าผู้ถูกร้องเคยส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเมื่อพ้นจากตำแหน่งแต่อย่างใด ซึ่งหากผู้ถูกร้องมิได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ แล้ว ก็อยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกร้องจะสามารถชี้แจงหรือแสดงเหตุขัดข้องไปยังผู้ร้องได้ทันก่อนครบกำหนดสิบห้าวัน (วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๒) ตามที่ผู้ร้องให้เวลาไว้ แต่จากหลักฐาน

ใบรับฝากไปรษณียภัณฑ์ในประเทศที่ผู้ถูกร้องอ้างส่งต่อศาลได้ความว่า ผู้ถูกร้องส่งหนังสือชี้แจงดังกล่าวถึงผู้ร้องเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ หลังจากครบกำหนดสิบห้าวันที่ให้โอกาสผู้ถูกร้องชี้แจงแล้ว เห็นว่าการที่ผู้ถูกร้องทำหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่นำไปส่งทางไปรษณีย์ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ หลังจากพ้นกำหนดให้ชี้แจงแล้ว ย่อมแสดงว่าผู้ถูกร้องมิได้ขวนขวายที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ผู้ถูกร้องจะต้องปฏิบัติภายในกำหนดเวลาที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ โดยผู้ร้องมิได้มีหน้าที่ต้องเตือนให้ปฏิบัติแต่อย่างใด ส่วนหนังสือของผู้ถูกร้อง ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ร้อง ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอุทธรณ์มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หาใช่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องที่ไม่ใส่ใจต่อการให้โอกาสชี้แจงของผู้ร้องดังกล่าว ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในสามสิบวัน ในกรณีเมื่อพ้นจากตำแหน่ง (๖ ธันวาคม ๒๕๕๐) และในกรณีเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี (๖ ธันวาคม ๒๕๕๑) ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ (๒) และวรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายมะฮูเซ็น มะสุยี ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ